Research Intelligence

ทิศทางการลงทุนของจีนในไทย และนัยต่อภาคอุตสาหกรรม

สิงหาคม 2569 วิจัยกรุงศรี

krungsri Research

A member of MUFG

สารบัญ

บทสรุปผู้บริหาร	**3**
มองกลยุทธ์การลงทุนของจีนในต่างประเทศ	**4**
ทิศทางการลงทุนและการย้ายฐานการผลิตของจีนมายังไทย	**8**
มุมมองวิจัยกรุงศรี: แนวโน้มการลงทุนจากจีนในระยะถัดไป โอกาสและความท้าทายของไทย	**17**
แหล่งอ้างอิง	**19**

Subscribe Us

สมัครสมาชิกวิจัยกรุงศรี...

krungsri.research@krungsri.com

คำสงวนสิทธิ์

เนื้อหาและข้อมูลใดๆ ทั้งหมดที่ปรากฏในรายงานฉบับนี้ หากมิได้ระบุไว้เป็นอย่างอื่น ถือเป็นลิขสิทธิ์ของวิจัยกรุงศรี ห้ามมิให้ผู้ใดกระทำการใดๆ เกี่ยวข้องกับเนื้อหา สำเนา หรือดัดแปลงแก่บุคคลอื่นโดยมิได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากวิจัยกรุงศรี รายงานฉบับนี้จัดทำขึ้นโดยอาศัยข้อมูลจากแหล่งที่เชื่อหรือควรเชื่อว่ามีความน่าเชื่อถือ อย่างไรก็ตาม วิจัยกรุงศรีไม่อาจรับรองความครบถ้วนสมบูรณ์หรือความถูกต้องของข้อมูลดังกล่าว อีกทั้งไม่รับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นทั้งทางตรงหรือทางอ้อมจากการใช้รายงานฉบับนี้หรือเนื้อหาในรายงานฉบับนี้ ข้อมูล ความคิดเห็น และการประมาณการที่ปรากฏในรายงานนี้ถือเป็นความคิดเห็นของวิจัยกรุงศรี ไม่จำเป็นต้องสอดคล้องกับ ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) และบริษัทในเครือ ความคิดเห็นในรายงานฉบับนี้เป็นไปตามสถานการณ์ปัจจุบัน ณ วันที่มีการเผยแพร่รายงาน วิจัยกรุงศรีขอสงวนสิทธิ์ในการเปลี่ยนแปลงโดยมิต้องแจ้งให้ทราบล่วงหน้า

บทสรุปผู้บริหาร

ในช่วงที่ผ่านมา จีนลงทุนในต่างประเทศมากขึ้น เนื่องจากภาวะกำลังการผลิตส่วนเกินในประเทศ การกระจายฐานการผลิตและกลยุทธ์ China+1 เพื่อลดความเสี่ยงจากสงครามการค้า โดยไทยได้กลายเป็นหนึ่งในจุดหมายการลงทุนสำคัญของจีน ด้วยแรงหนุนจากทำเลที่ตั้งเชิงยุทธศาสตร์และความเชื่อมโยงในระดับภูมิภาค ขณะเดียวกันจีนได้ก้าวขึ้นมาเป็นหนึ่งในผู้ลงทุนหลักในไทยทั้งในมิติเงินทุนไหลเข้าและการขอรับการส่งเสริมการลงทุน โดยธุรกิจจีนกระจุกตัวอยู่ในพื้นที่ EEC และนิคมอุตสาหกรรม สะท้อนปัจจัยดึงดูดด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิทธิประโยชน์การลงทุนของไทย นอกจากนี้ ในช่วง 2-3 ปีที่ผ่านมา การลงทุนจากจีนกำลังขยายความครอบคลุมตลอดทั้งห่วงโซ่อุปทานมากขึ้น หลังจากกลุ่มผู้ผลิตสินค้าปลายน้ำในอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง เช่น ยานยนต์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ เริ่มเข้ามาลงทุนก่อน และต่อมาได้ดึงดูดผู้ผลิตชิ้นส่วนและวัตถุดิบขั้นต้นน้ำ รวมถึงธุรกิจสนับสนุนอื่นๆ จากจีน เพื่อเสริมสร้างระบบนิเวศการผลิตของจีนให้ครบวงจร

ในระยะถัดไป ภาคเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมไทยยังคงมีแนวโน้มได้รับเงินลงทุนต่อเนื่องจากจีน ท่ามกลางความตึงเครียดทางภูมิรัฐศาสตร์ที่ยังคงดำเนินไป อย่างไรก็ตาม ไทยควรบริหารจัดการความท้าทายในด้านต่างๆ ทั้งการรักษาสมดุลท่ามกลางการแข่งขันของประเทศมหาอำนาจ การจัดการด้านพลังงานและสิ่งแวดล้อม รวมถึงการผลักดันการใช้วัตถุดิบและสร้างมูลค่าในประเทศ

ทีมวิจัยอุตสาหกรรม

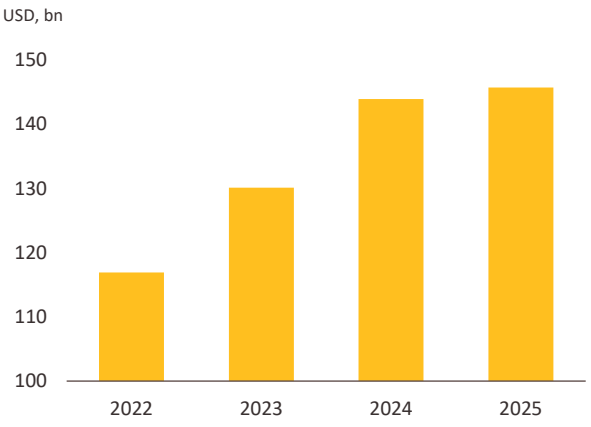
มองกลยุทธ์การลงทุนของจีนในต่างประเทศ

ทำไมจีนจึงเพิ่มการลงทุนในต่างประเทศ

การลงทุนโดยตรงในต่างประเทศ (Outward Direct Investment: ODI) **ของจีนมีทิศทางขยายตัวอย่างต่อเนื่อง** โดยในปี 2568 มีมูลค่า 174.4 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ ขยายตัว 7.1% จากปีก่อน และหากพิจารณาเฉพาะการลงทุนที่ไม่เกี่ยวข้องกับภาคการเงิน (Non-financial ODI) พบว่ามีมูลค่า 145.7 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งเป็นระดับสูงสุดนับตั้งแต่ปี 2565 อีกทั้งในช่วงปี 2565-2568 มีอัตราการเติบโตเฉลี่ย (CAGR) สูงถึง 7.6% ต่อปี (ภาพที่ 1) นอกจากนี้ ในช่วงเวลาเดียวกัน มูลค่าการควบรวมและซื้อกิจการของจีนในต่างประเทศที่ประกาศแล้ว (Announced overseas M&A) ขยายตัวเฉลี่ยถึง 9.6% ต่อปี ขณะที่มูลค่าเฉลี่ยต่อดีล (Value per deal) เพิ่มขึ้นเฉลี่ย 18.8% ต่อปี (ภาพที่ 2) เครื่องชี้เหล่านี้ต่างสะท้อนภาพว่าจีนกำลังออกไปลงทุนในต่างประเทศมากขึ้น

ภาพที่ 1

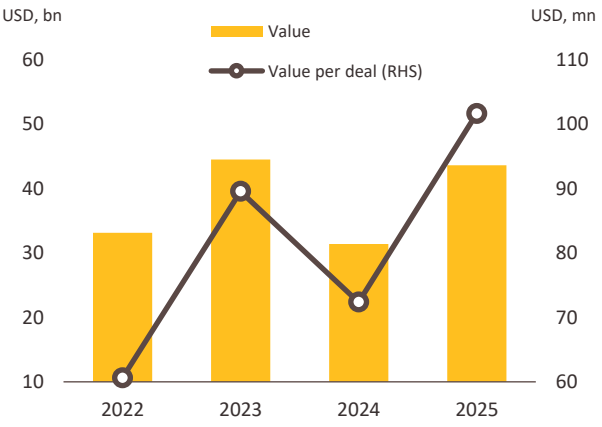
มูลค่าการลงทุนโดยตรงในต่างประเทศของจีนนอกภาคการเงิน

Source: CEIC and Krungsri Research

ภาพที่ 2

มูลค่าการควบรวมและซื้อกิจการในต่างประเทศที่ประกาศแล้วของจีน

Source: China's Ministry of Commerce, EY analysis based on LSEG and Mergermarket data (including announced but not yet completed deals, data was downloaded on 5 January 2026), Krungsri Research.

ปัจจัยสำคัญที่เป็นแรงขับเคลื่อนให้จีนออกไปลงทุนในต่างประเทศเพิ่มขึ้น ได้แก่

1) **ภาวะกำลังการผลิตส่วนเกินภายในประเทศ** (Overcapacity) ซึ่งผลักดันให้ผู้ผลิตจีนต้องหาทางระบายสินค้าออกไปยังต่างประเทศ โดยเฉพาะอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้า (Electric Vehicles: EV) แบตเตอรี่ และโซลาร์เซลล์ นอกจากนี้ผู้ผลิตจีนยังเผชิญภาวะการแข่งขันด้านราคาที่รุนแรงในประเทศ ส่งผลให้อัตรากำไรลดลง จึงพยายามมองหาตลาดใหม่นอกประเทศ

2) **ความตึงเครียดทางการค้าระหว่างสหรัฐฯ และจีน** โดยเฉพาะมาตรการด้านกำแพงภาษีของสหรัฐฯ ที่ทำให้จีนแข่งขันด้านราคาได้ยากขึ้น อีกทั้งเข้าถึงตลาดสหรัฐฯ ได้ลำบากมากขึ้น ส่งผลให้บริษัทจีนต้องย้ายฐานการผลิตไปยังประเทศที่สามเพื่อลดผลกระทบดังกล่าว

3) **กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า** (Rules of Origin)[1/] **ที่เข้มงวดขึ้น** เนื่องจากสหรัฐฯ ได้กำหนดและตรวจสอบสัดส่วนมูลค่าการผลิตในประเทศ (Local content) เพื่อป้องกันการสวมสิทธิถิ่นกำเนิดสินค้า ทำให้บริษัทจีนต้องตั้งฐานการผลิตในประเทศที่สามเพื่อรักษาสิทธิประโยชน์ทางภาษีการค้า

4) **กลยุทธ์** China+1[2/] ส่งผลให้บริษัทต่างๆ กระจายฐานการผลิตออกจากจีนไปยังประเทศอื่นด้วย โดยเฉพาะอาเซียน เพื่อลดความเสี่ยงจากการพึ่งพาจีนเพียงตลาดเดียวและลดผลกระทบจากสงครามการค้า

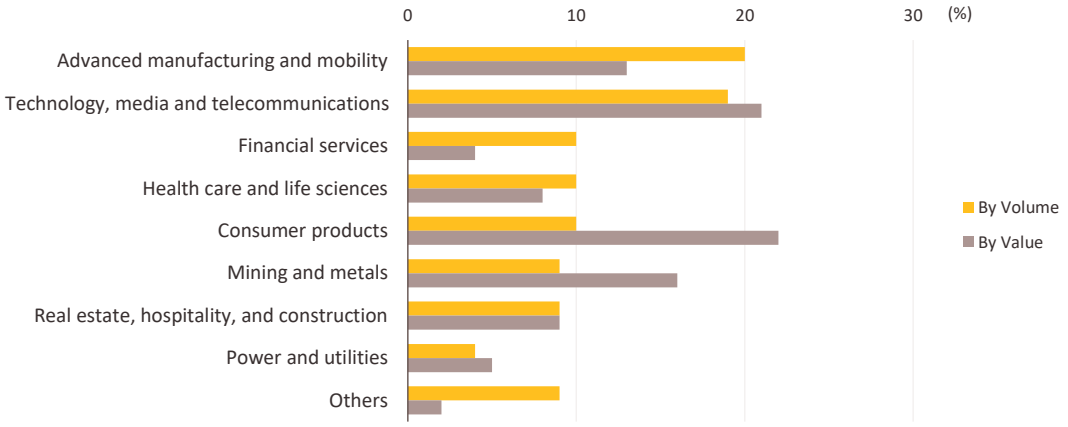
จากปัจจัยดังกล่าว จะเห็นได้ว่าจีนเร่งการลงทุนในต่างประเทศ เพื่อระบายกำลังการผลิตส่วนเกินและกระจายฐานการผลิตเพื่อลดความเสี่ยงจากสงครามการค้า อีกทั้งยังอาจสะท้อนถึงการเปลี่ยนแปลงบทบาทของจีนในเวทีโลก จากเดิมที่จีนถูกมองเป็นฐานการผลิตสินค้า โดยอาศัยความได้เปรียบด้านต้นทุนวัตถุดิบและแรงงาน แต่ปัจจุบันจีนก้าวสู่การเป็นผู้ลงทุนรายสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดทิศทางห่วงโซ่อุปทานและภูมิทัศน์การลงทุนในหลายภูมิภาค

จีนออกไปลงทุนในอุตสาหกรรมใดบ้าง

เมื่อพิจารณาตัวเลขการควบรวมและซื้อกิจการ (Merger and Acquisition: M&A) ในต่างประเทศทั่วโลกของธุรกิจสัญชาติจีนในปี 2568 พบว่า **เมื่อดูจากจำนวนดีลแล้ว จีนควบรวมและซื้อกิจการในอุตสาหกรรมการผลิตขั้นสูงและยานยนต์สมัยใหม่** (Advanced Manufacturing and Mobility) **มากสุด คิดเป็นสัดส่วนราว 20% ของจำนวนดีลทั้งหมด รองลงมาคืออุตสาหกรรมเทคโนโลยี สื่อ และโทรคมนาคม** (19%) **ขณะที่หากพิจารณาจากมูลค่าดีลจะพบว่าอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภค** (Consumer Products) **มีส่วนแบ่งสูงสุดที่ 22% ของมูลค่าดีลทั้งหมด ตามด้วยอุตสาหกรรมเทคโนโลยีฯ** (21%) **และอุตสาหกรรมเหมืองแร่และโลหะ** (16%) **ตามลำดับ** (ภาพที่ 3)

ภาพที่ 3

ปริมาณและมูลค่าการควบรวมและซื้อกิจการในต่างประเทศที่ประกาศแล้วของจีนในปี 2568 รายอุตสาหกรรม

Source: EY analysis based on LSEG and Mergermarket data (including announced but not yet completed deals), Krungsri Research.

1/ เกณฑ์ทางกฎหมายที่ใช้กำหนดถิ่นกำเนิดหรือสัญชาติของสินค้า เพื่อประกอบการใช้มาตรการทางการค้าและการให้สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากร

2/ กลยุทธ์การกระจายความเสี่ยงของห่วงโซ่อุปทาน โดยบริษัทข้ามชาติยังคงฐานการผลิตในจีนไว้ แต่เพิ่มฐานการผลิตในประเทศอื่นอย่างน้อยหนึ่งแห่งเพื่อลดการพึ่งพาจีนเพียงประเทศเดียว

จะเห็นว่าจีนกระจายการลงทุนในหลายภาคส่วน สอดคล้องกับรายงานของ EY China Overseas Investment Network (2026) ที่ระบุว่าอุตสาหกรรมสำคัญที่เป็นเป้าหมายการลงทุนของจีน มีดังนี้

1) **การผลิตขั้นสูงและพลังงานสะอาด**: ผู้ประกอบการจีนรายใหญ่กำลังเร่งลงทุนในอุตสาหกรรมพลังงานสะอาด ยานยนต์ไฟฟ้า การบินและอวกาศ โดยเน้นตั้งฐานผลิตในประเทศปลายทางแบบครบวงจร ซึ่งรวมถึงการลงทุนในแร่ธาตุสำคัญ (Critical minerals) เพื่อสร้างความมั่นคงในห่วงโซ่อุปทานต้นน้ำของอุตสาหกรรมแบตเตอรี่และพลังงานสะอาด

2) **เทคโนโลยี**: จีนกำลังเพิ่มบทบาทในอุตสาหกรรมหุ่นยนต์ ซึ่งกำลังเข้าสู่ยุคของการผลิตหุ่นยนต์ฮิวแมนนอยด์ในเชิงพาณิชย์ รวมถึงอุตสาหกรรมดาต้าเซ็นเตอร์ เพื่อรองรับการเติบโตของปัญญาประดิษฐ์ (AI)

3) **สินค้าอุปโภคบริโภคและสุขภาพ**: อุตสาหกรรมที่โดดเด่น อาทิ อุตสาหกรรมร้านอาหารและเครื่องดื่ม อาร์ตทอย (Art toy) เกม ความบันเทิง และวัฒนธรรมที่ใช้แพลตฟอร์มดิจิทัลเป็นตัวกลาง รวมถึงอุตสาหกรรมสุขภาพ โดยเน้นขยายการลงทุนไปยังตลาดเกิดใหม่ที่มีกำลังซื้อและโครงสร้างประชากรที่เอื้ออำนวย

4) **โครงสร้างพื้นฐาน**: ประเทศกำลังพัฒนาต่างกำลังเร่งปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่ง พลังงาน และดิจิทัล บริษัทจีนจึงได้รับอานิสงส์จากปัจจัยดังกล่าว โดยเริ่มมีบทบาทครอบคลุมทั้งการลงทุน ก่อสร้าง และดำเนินการในประเทศปลายทาง

5) **บริการทางการเงิน**: ธนาคารจีนมีบทบาทมากขึ้นในโลกและในตลาดกลุ่ม Belt and Road[3/] ด้วยการนำเสนอบริการทางการเงินแบบครบวงจรและปรับแต่งเฉพาะองค์กร ขณะที่กลุ่มเทคโนโลยีทางการเงิน (Fintech) กำลังขยายการให้บริการชำระเงินดิจิทัลและการชำระเงินข้ามพรมแดนในต่างประเทศ โดยเฉพาะในภูมิภาคอาเซียน

กล่าวโดยสรุป ปัจจุบันจีนเน้นลงทุนในอุตสาหกรรมสมัยใหม่ โดยเฉพาะการผลิตขั้นสูงและเทคโนโลยี ซึ่งครอบคลุมทั้งห่วงโซ่อุปทานและโครงสร้างพื้นฐานของอุตสาหกรรม

จุดหมายปลายทางของนักลงทุนจีน

การลงทุนส่วนใหญ่ของจีนมุ่งไปยังภูมิภาคเอเชีย โดยคิดเป็นสัดส่วนกว่า 76.3% ของมูลค่าการลงทุนโดยตรงในต่างประเทศของจีนในปี 2567 รองลงมา ได้แก่ ลาตินอเมริกา (9.6%) ยุโรป (7.7%) อเมริกาเหนือ (3.7%) แอฟริกา (2.1%) และโอเชียเนีย (0.7%) ตามลำดับ (ภาพที่ 4)

หากเจาะลึกลงไปในภูมิภาคเอเชีย จะพบว่า**อาเซียนเป็นกลุ่มประเทศที่ได้รับการลงทุนจากจีนมากและมีอัตราการเติบโตของเงินลงทุนสูง** โดยในปีเดียวกัน การลงทุนในอาเซียนคิดเป็นสัดส่วนกว่า 21.1% ของมูลค่าการลงทุนฯ ซึ่งเติบโตกว่าสองเท่าจากสัดส่วนในปี 2563 เนื่องจากอาเซียนมีจุดเด่นหลายประการ ทั้งสัดส่วนประชากรวัยทำงานที่สูง ค่าจ้างแรงงานที่แข่งขันได้ โครงสร้างพื้นฐานที่กำลังพัฒนา และข้อตกลงการค้าเสรีในภูมิภาค อาทิ RCEP[4/] และ CAFTA 3.0[5/] ส่งผลให้บริษัทจีนย้ายฐานการผลิตเข้ามาเพื่อเชื่อมโยงห่วงโซ่การผลิตจีนและอาเซียนเข้าด้วยกัน และเพื่อลดผลกระทบจากมาตรการภาษีของสหรัฐฯ ทั้งนี้ ประเทศที่ได้รับการลงทุนจากจีนมากที่สุดได้แก่ สิงคโปร์ คิดเป็นสัดส่วน 52.1% ของมูลค่าการลงทุนของจีนในอาเซียน รองลงมาได้แก่ อินโดนีเซีย (13.4%) ไทย (13.3%) และเวียดนาม (11.4%) ตามลำดับ (ภาพที่ 5)

3/ ประเทศที่ลงนามเอกสารความร่วมมือภายใต้ข้อริเริ่มหนึ่งแถบหนึ่งเส้นทางกับรัฐบาลจีน ซึ่งมีมากกว่า 150 ประเทศ ครอบคลุมประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เอเชียกลาง เอเชียใต้ เอเชียตะวันตก ยุโรปกลาง ยุโรปตะวันออก และแอฟริกา

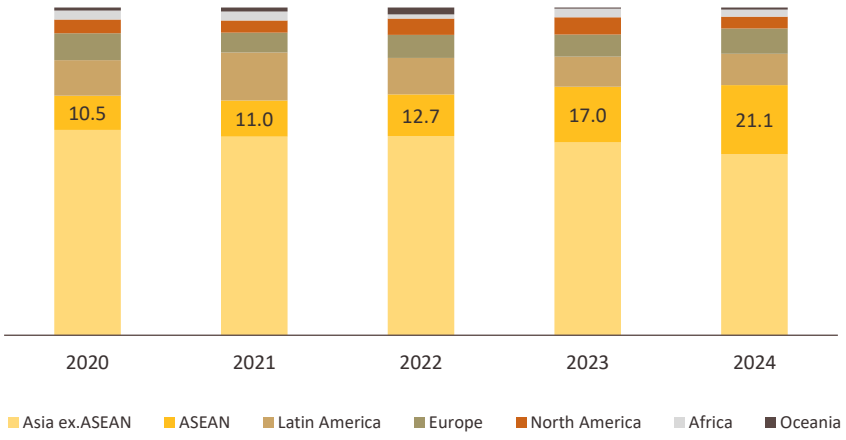
4/ ความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาค (Regional Comprehensive Economic Partnership: RCEP) คือความตกลงการค้าเสรีระหว่างสมาชิกอาเซียน 10 ประเทศกับคู่ภาคี 5 ประเทศ ได้แก่ จีน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ ออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์ ครอบคลุมการเปิดตลาดสินค้า บริการ การลงทุน และกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้าร่วมกัน

5/ CAFTA 3.0 (China–ASEAN Free Trade Area 3.0) คือการยกระดับเขตการค้าเสรีจีน–อาเซียนรอบที่สาม ครอบคลุม 9 สาขาความร่วมมือ รวมถึงเศรษฐกิจดิจิทัล เศรษฐกิจสีเขียว และความเชื่อมโยงของห่วงโซ่อุปทาน

จะเห็นได้ว่าไทยเป็นหนึ่งในจุดหมายของการลงทุนจากจีนที่เติบโตโดดเด่น โดยเม็ดเงินลงทุนจากจีนในช่วงปี 2564-2567 ขยายตัวเฉลี่ยถึงปีละ 24.7% ซึ่งสูงเป็นอันดับที่ 2 รองจากสิงคโปร์ โดยมีปัจจัยสนับสนุนสำคัญจากนโยบายส่งเสริมอุตสาหกรรมใหม่ เช่น ยานยนต์ไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ และดาต้าเซ็นเตอร์ ในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor: EEC) ประกอบกับไทยมีความพร้อมของระบบนิเวศอุตสาหกรรม อีกทั้งโครงสร้างพื้นฐานที่พัฒนาแล้ว ซึ่งช่วยเสริมความน่าสนใจของไทยในสายตานักลงทุนต่างชาติ รวมถึงนักลงทุนจีนด้วย

ภาพที่ 4

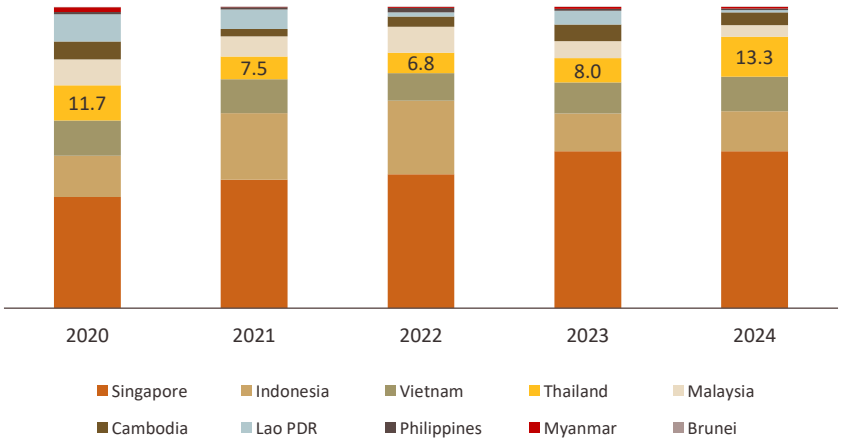
สัดส่วนมูลค่าการลงทุนโดยตรงในต่างประเทศของจีน รายภูมิภาค (%)

Source: CEIC and Krungsri Research

ภาพที่ 5

สัดส่วนมูลค่าการลงทุนโดยตรงของจีนในอาเซียน รายประเทศ (%)

Source: CEIC and Krungsri Research

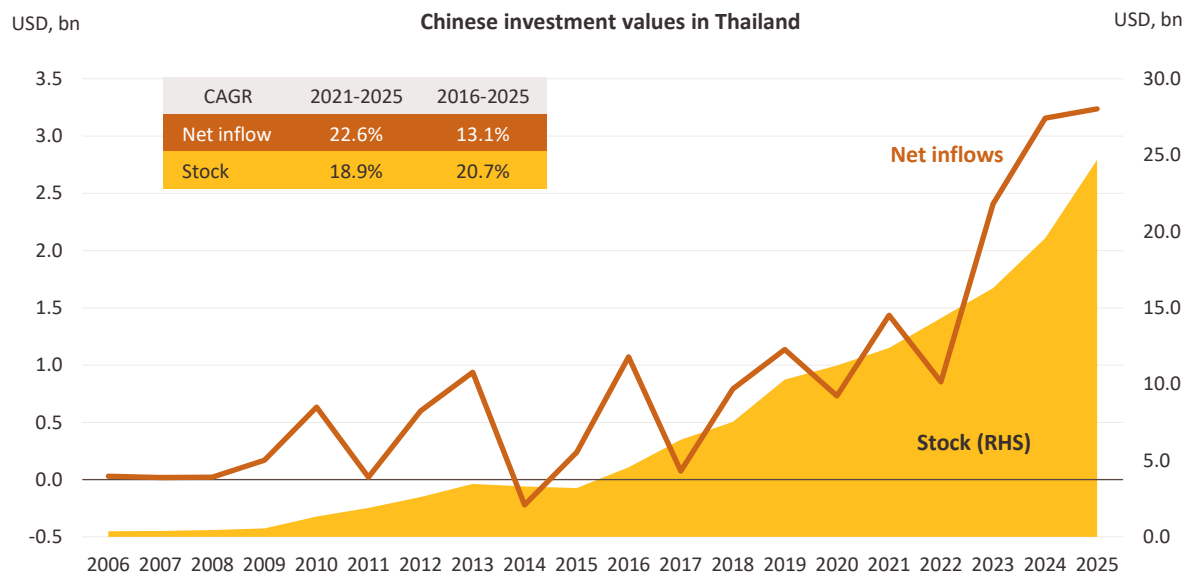
ทิศทางการลงทุนและการย้ายฐานการผลิตของจีนมายังไทย

ทิศทางการลงทุนของจีนในไทย

ในช่วงสองทศวรรษที่ผ่านมา นักลงทุนจีนได้เข้ามาลงทุนในประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง โดยปี 2568 มูลค่าเงินลงทุนโดยตรงขาเข้าสุทธิจากจีน (Net foreign direct investment inflows) อยู่ที่ 3.2 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ ส่งผลให้ยอดคงค้างของเงินลงทุน (Stock) จากจีนอยู่ที่ 24.7 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งล้วนเป็นระดับสูงที่สุดเป็นประวัติการณ์ (ภาพที่ 6) ทั้งนี้ หากพิจารณาในช่วง 5 ปีก่อนหน้า (2564-2568) เงินลงทุนไหลเข้าจากจีนขยายตัวเฉลี่ยปีละ 22.6% ทำให้ยอดคงค้างของเงินทุนจากจีนขยายตัวเฉลี่ยปีละ 18.9%

ภาพที่ 6

การลงทุนโดยตรงจากจีนในไทย

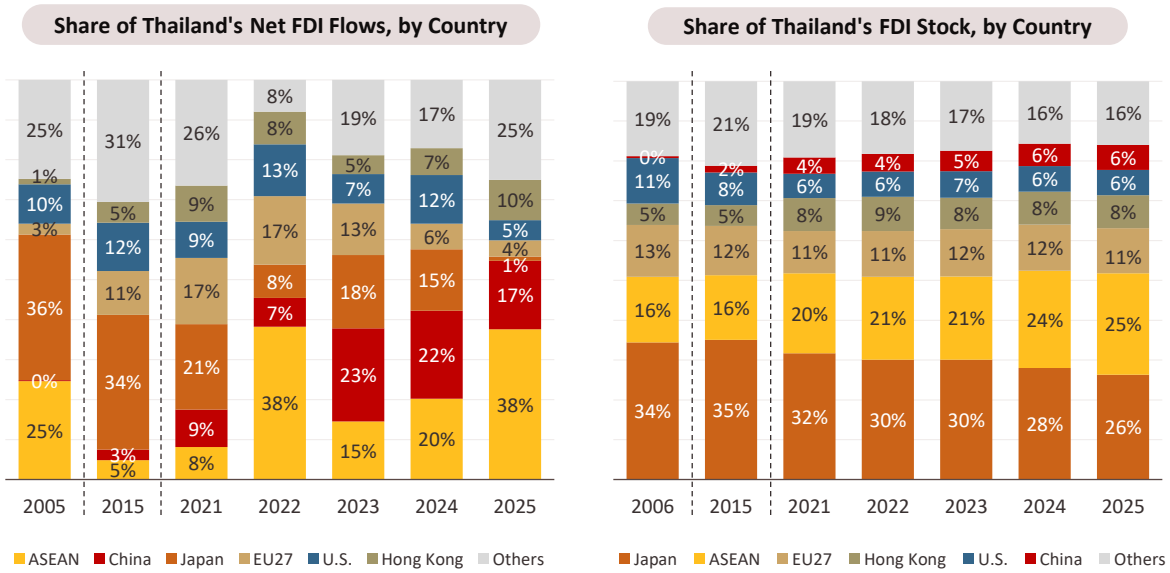

Source: Bank of Thailand (BOT) and Krungsri Research

เมื่อเปรียบเทียบกับการลงทุนจากประเทศอื่น จะเห็นว่าจีนได้ก้าวขึ้นมาเป็นหนึ่งในผู้ลงทุนรายสำคัญของไทยแล้ว โดยในช่วงปี 2566-2567 จีนเป็นประเทศเข้ามาลงทุนสุทธิในไทยสูงที่สุด คิดเป็นสัดส่วนราว 22-23% ของเงินทุนไหลเข้าทั้งหมด ขณะที่ในปี 2568 สัดส่วนเงินลงทุนของจีนอยู่ที่ 17.2% เป็นรองเพียงกลุ่มอาเซียน **อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาจากยอดคงค้างการลงทุนแล้ว ญี่ปุ่นยังคงเป็นนักลงทุนอันดับหนึ่งในไทย ด้วยยอดคงค้างการลงทุนสูงสุดถึงกว่าหนึ่งในสี่ของยอดคงค้างฯ ทั้งหมด** ตามด้วยอาเซียน สหภาพยุโรป ฮ่องกง สหรัฐฯ ขณะที่จีนอยู่ในอันดับที่ 6 ด้วยสัดส่วน 6.2% แต่มีทิศทางเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง (ภาพที่ 7)

ภาพที่ 7

สัดส่วนเงินลงทุนจากจีนในไทยมีทิศทางเพิ่มขึ้นทั้งด้านมูลค่าเงินทุนไหลเข้าสุทธิและยอดคงค้าง

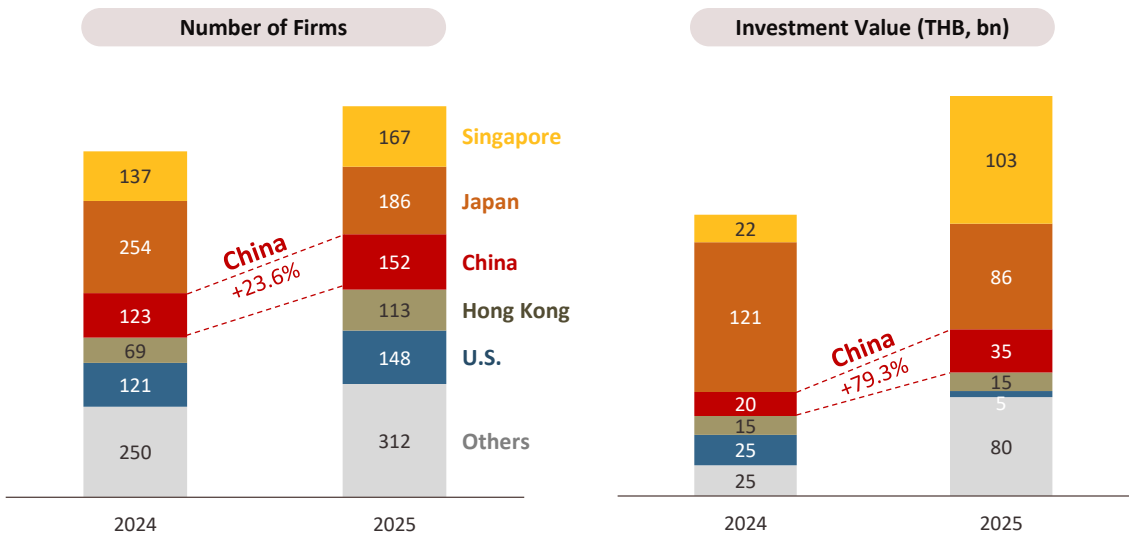

Source: BOT and Krungsri Research

บทบาทที่เพิ่มขึ้นของการลงทุนจากจีนในไทยยังสะท้อนได้จากข้อมูลการจัดตั้งธุรกิจจริง โดยในปี 2568 บริษัทสัญชาติจีนรายใหม่ที่ได้รับอนุญาตให้ดำเนินธุรกิจในไทยมีจำนวน 152 ราย เพิ่มขึ้น 23.6% จากปี 2567 ขณะที่มูลค่าการลงทุนเพิ่มขึ้น 79.3% ในช่วงเวลาเดียวกัน (ภาพที่ 8)

ภาพที่ 8

ธุรกิจต่างชาติที่ได้รับอนุญาตให้ลงทุนและประกอบธุรกิจในประเทศไทย

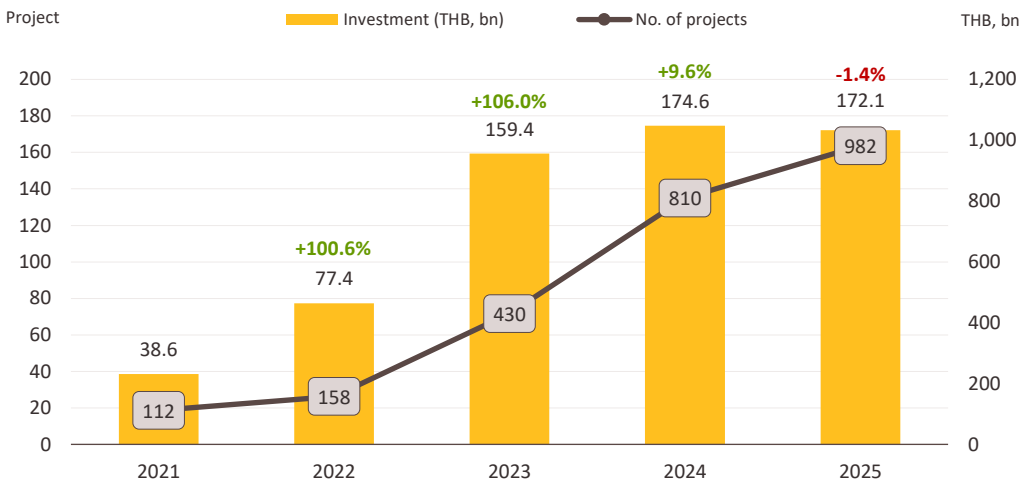

Source: Department of Business Development (DBD) and Krungsri Research
Note: Firms refer to foreign juristic persons registered with or recorded by the Department of Business Development (DBD) and permitted to operate businesses in Thailand under the Foreign Business Act, B.E. 2542 (1999). Figures are not equivalent to total FDI inflows or BOI-approved investments.

นอกจากนี้ นักลงทุนจีนได้ยื่นขอรับการส่งเสริมการลงทุนจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) **อย่างต่อเนื่อง** (ภาพที่ 9) โดยในช่วงปี 2564-2568 โครงการจากจีนมีมูลค่าการขอรับการส่งเสริมฯ เติบโตเฉลี่ยสูงถึง 45.3% ต่อปี ทั้งนี้ โครงการลงทุนจากจีนมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ โดยคิดเป็นกว่า 40% ของจำนวนโครงการต่างชาติทั้งหมดที่ขอรับการส่งเสริมฯ ในปี 2567-2568

ภาพที่ 9

การลงทุนจีนที่ขอรับการส่งเสริมการลงทุนจาก BOI

China's Share of Total FDI	2021	2022	2023	2024	2025
Value	12.1%	20.0%	23.9%	21.3%	12.7%
Project	14.9%	15.7%	31.8%	40.5%	40.6%

Source: Thailand's Board of Investment (BOI) and Krungsri Research

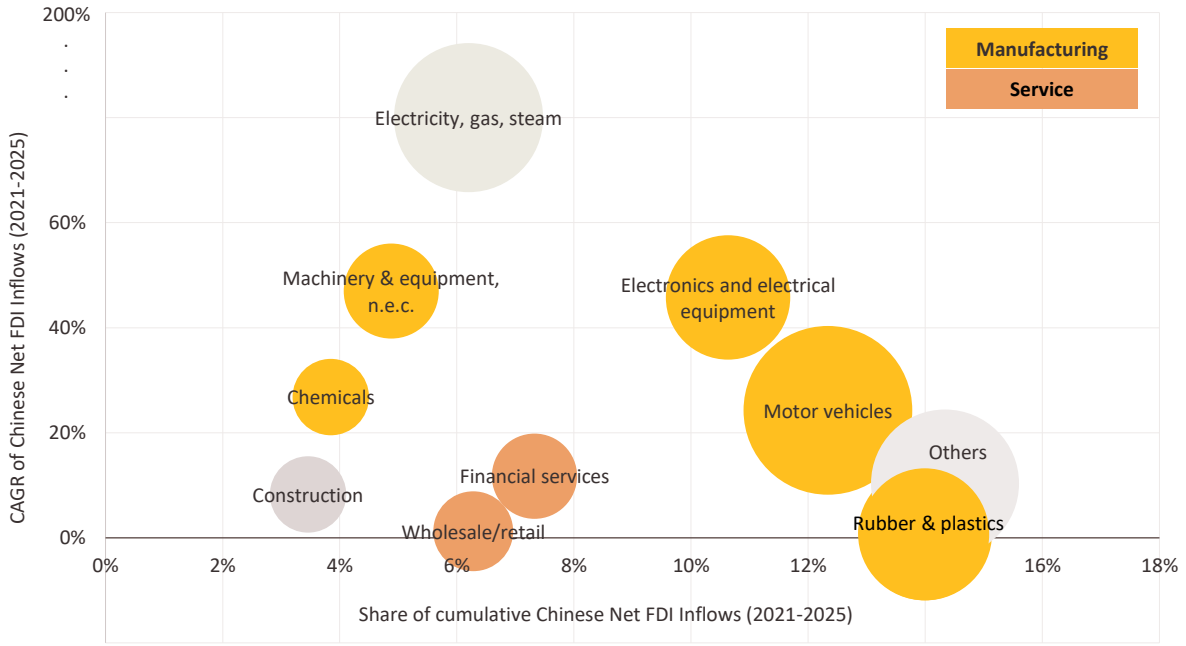
ข้อมูลข้างต้นล้วนนำไปสู่ข้อสรุปที่ว่า **เงินลงทุนจากจีนที่ไหลเข้ามาในไทยขยายตัวอย่างต่อเนื่อง และเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญในช่วง 2-3 ปีที่ผ่านมา จนเริ่มมีบทบาทใกล้เคียงกับการลงทุนจากญี่ปุ่นและอาเซียน** ซึ่งเป็นแหล่งลงทุนสำคัญเดิมของไทย

จีนลงทุนในไทยในอุตสาหกรรมใด

การลงทุนจากจีนกระจุกตัวอยู่ในภาคการผลิต ด้วยสัดส่วนถึง 62.4% **ของมูลค่าการลงทุนสะสมในไทยในช่วงปี 2564-2568 โดยมาจากอุตสาหกรรมยางและพลาสติก ยานยนต์ เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์** (E&E) **มากที่สุด** ขณะที่ภาคบริการมีสัดส่วนเพียง 16.3% โดยมาจากบริการทางการเงิน การค้าส่งและค้าปลีก เป็นสำคัญ นอกจากนี้ สาขาที่มีอัตราการเติบโตของเงินลงทุนในช่วงดังกล่าวสูง ได้แก่ พลังงานและสาธารณูปโภค (ไฟฟ้า ก๊าซ และไอน้ำ) เครื่องจักรและอุปกรณ์ รวมถึง E&E ซึ่งล้วนเป็นอุตสาหกรรมเป้าหมายที่จีนเร่งขยายการลงทุนในต่างประเทศ (ภาพที่ 10)

ภาพที่ 10

การลงทุนโดยตรงสุทธิจากจีนในไทย รายอุตสาหกรรม

Bubble sizes represent investment values in 2025

Source: BOT and Krungsri Research

นักลงทุนจีนทยอยเข้ามาลงทุนทั้งในภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการของไทย ส่งผลให้แบรนด์จีนกลายเป็นหนึ่งในผู้เล่นสำคัญในตลาดสินค้าและบริการหลากหลายประเภท (ภาพที่ 11) ไม่ว่าจะเป็น**แบรนด์รถยนต์ไฟฟ้า** เช่น BYD, GWM, GAC **เครื่องใช้ไฟฟ้า** เช่น Haier, Midea, Hisense, TCL **ร้านอาหารและเครื่องดื่ม** เช่น Haidilao, Mixue และ Chagee รวมถึงแบรนด์ไอศกรีม Cremo[6/] **ในด้านโซเชียลมีเดียและอีคอมเมิร์ซ** พบว่าแพลตฟอร์มจากจีนมีบทบาทสำคัญในไทยเช่นกัน อาทิ TikTok (ByteDance) และ Lazada (Alibaba Group) **ส่วนในด้านธุรกิจการชำระเงิน** บริษัท Ant International ของจีนได้เข้าถือหุ้นใน TrueMoney Wallet และเป็นพันธมิตรกับ Rabbit LINE Pay ส่งผลให้ระบบชำระเงินทั้งสองต่างเป็นสมาชิกของ AliPay+ ซึ่งเป็นเครือข่ายการชำระเงินระหว่างประเทศ ทั้งนี้ **สินค้าและบริการจีนได้รับความนิยมในไทยมากขึ้น ส่วนหนึ่งเป็นผลจากกลยุทธ์ด้านราคาที่แข่งขันในตลาดได้ การปรับตัวให้เข้ากับตลาดไทย** (Localization) **และการขยายช่องทางจำหน่ายแบบครบวงจร**

ในระยะหลัง การเข้ามาลงทุนของจีนไม่เพียงแต่เป็นการตั้งฐานการผลิตและประกอบสินค้า (Assembly-oriented manufacturing) **แต่เริ่มครอบคลุมทั้งห่วงโซ่อุปทานมากขึ้น โดยเฉพาะวัตถุดิบต้นน้ำและโครงสร้างพื้นฐานของอุตสาหกรรมสมัยใหม่** สะท้อนจากทิศทางการขอรับการส่งเสริมการลงทุนจาก BOI ของนักลงทุนจีน โดยในช่วงปี 2566-2568 อุตสาหกรรม E&E มีมูลค่าคำขอรับการส่งเสริมฯ สูงสุด (สัดส่วน 24.1% ของมูลค่ารวม) ซึ่งมาจากกิจกรรมต้นน้ำอย่างการผลิตเซมิคอนดักเตอร์และแผ่นวงจรพิมพ์ (Printed Circuit Board: PCB) มากขึ้น รองลงมา ได้แก่ กลุ่มโลหะและวัสดุ (สัดส่วน 22.6%) เช่น ธุรกิจผลิตแบตเตอรี่ต้นน้ำระดับเซลล์ซึ่งใช้ในอุตสาหกรรม EV และกลุ่มเครื่องจักรและยานยนต์ (สัดส่วน 20.9%) นอกจากนี้ อุตสาหกรรมดิจิทัลมีมูลค่าการขอรับการส่งเสริมฯ เติบโตเฉลี่ยสูงที่สุดถึง 458% ต่อปี ในช่วงดังกล่าว ซึ่งมาจากกระแสการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัลอย่างดาต้าเซ็นเตอร์และบริการคลาวด์ (ภาพที่ 12)

6/ บริษัทจีนชื่อ Yili เข้าซื้อกิจการตั้งแต่ปี 2561 และสามารถเพิ่มส่วนแบ่งตลาดไอศกรีมในไทยจาก 6% ในปี 2560 เป็น 14% ในปี 2567

ภาพที่ 11

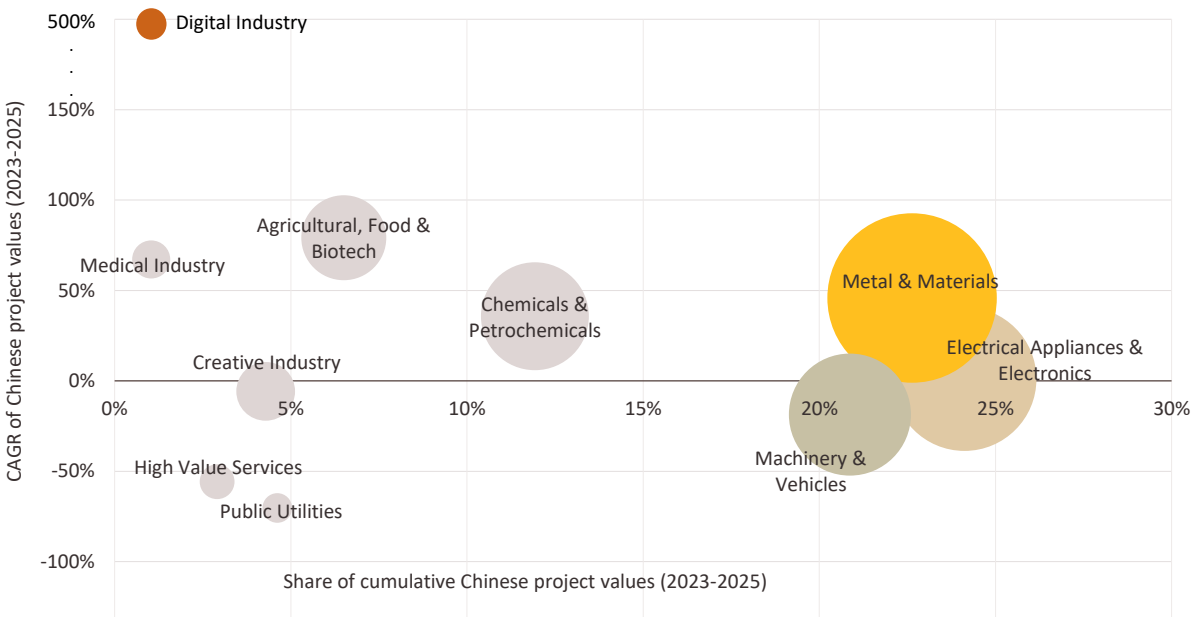
แบรนด์จีนในไทยกระจายอยู่ในสินค้าและบริการหลากหลายประเภท

Source: Euromonitor International, “The Rise of Chinese Brands in Southeast Asia” (June 2025), Krungsri Research

ภาพที่ 12

การลงทุนจากจีนที่ขอรับการส่งเสริมการลงทุนจาก BOI รายอุตสาหกรรม

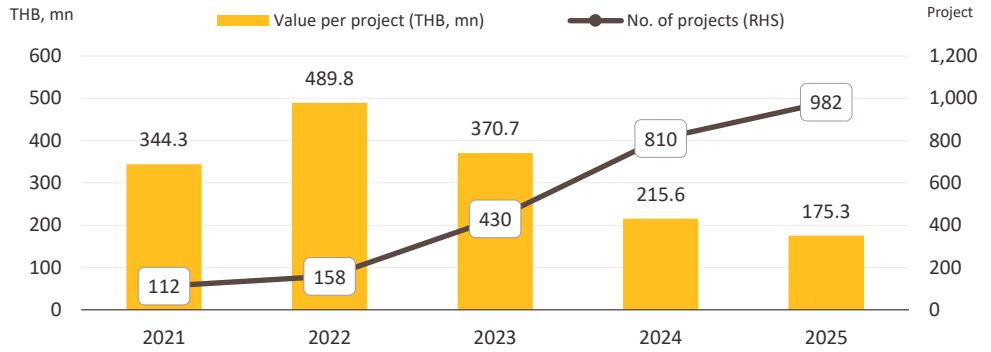
Bubble sizes represent project values in 2025

Source: BOI and Krungsri Research

นอกจากนี้ ในเวลาเดียวกัน โครงการของนักลงทุนจีนที่ขอรับการส่งเสริมการลงทุนจาก BOI มีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ขณะที่มูลค่าเฉลี่ยต่อโครงการค่อยๆ ลดลง (ภาพที่ 13) **สะท้อนว่าซัพพลายเออร์จีนที่มีขนาดเงินทุนเล็กกว่าเริ่มเข้ามาลงทุนในไทยในกิจกรรมต้นน้ำของห่วงโซ่อุปทาน** หลังจากที่ผู้ผลิตรายใหญ่ในอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงเข้ามาก่อนหน้า **สอดคล้องกับทฤษฎี** "Agglomeration Economies" กล่าวคือ ผู้ผลิตรายใหญ่ของจีน เช่น ผู้ผลิตยานยนต์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เข้ามาตั้งฐานการผลิตในไทยก่อน จากนั้นจึงดึงดูดผู้ผลิตชิ้นส่วนขั้นต้นน้ำให้ทยอยเข้ามาลงทุนตาม เช่น ผู้ผลิตแบตเตอรี่ PCB เซมิคอนดักเตอร์ และชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ รวมถึงธุรกิจสนับสนุนอื่นๆ ในห่วงโซ่อุปทาน เช่น ระบบอัตโนมัติในภาคอุตสาหกรรม (Industrial Automation) คลังสินค้า และโลจิสติกส์ เพื่อเสริมสร้างระบบนิเวศการผลิตของจีนให้แข็งแกร่งมากขึ้น

ภาพที่ 13

จำนวนโครงการและมูลค่าเฉลี่ยต่อโครงการลงทุนจากจีนที่ขอรับการส่งเสริมการลงทุนจาก BOI

Source: BOI and Krungsri Research

โดยสรุปแล้ว ทิศทางการลงทุนของจีนมุ่งขยายฐานการผลิตที่ครอบคลุมตลอดห่วงโซ่อุปทานของอุตสาหกรรมมากขึ้น ทั้งนี้สามารถสรุปอุตสาหกรรมสำคัญที่เป็นเป้าหมายของการลงทุนจากจีนได้ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1

อุตสาหกรรมสำคัญที่เป็นเป้าหมายของการขยายการลงทุนจากจีน

อุตสาหกรรม	ตัวอย่างบริษัทจีน	ความสำคัญ / โอกาสของไทย
ยานยนต์ไฟฟ้า	Changan Automobile, BYD, GWM, GAC AION, Chery, MG (SAIC Motor)	ไทยเป็นฐานการผลิต EV สัญชาติจีนในภูมิภาค
โลหะและวัสดุพื้นฐาน (รวมแบตเตอรี่ระดับเซลล์)	Sunwoda, Gotion, CALB	อุตสาหกรรมต้นน้ำสำคัญในห่วงโซ่อุปทานของการผลิต EV อิเล็กทรอนิกส์ และพลังงานสะอาด
ดิจิทัล (เช่น Data Center, Data Hosting, Cloud Service)	TikTok (ByteDance), Beijing Haoyang Cloud Data Technology, GDS, Huawei Technologies, Alibaba Cloud, Tencent	เป็นโครงสร้างพื้นฐานสำคัญของอุตสาหกรรม AI และเทคโนโลยี
อิเล็กทรอนิกส์ขั้นสูง (เช่น PCB PCBA)	Hounya Electronics, Compeq Technology, Cheng Yi Technology, Shengyi Technology, Taihua Electronics Technology	ไทยเป็นฐานการผลิตสำคัญในภูมิภาคเพื่อรองรับความต้องการจากอุตสาหกรรม EV, AI และ Smart devices
เครื่องใช้ไฟฟ้า	Haier, Midea, TCL, Hisense	ไทยเป็นฐานการผลิตสินค้าพรีเมียมในราคาที่เข้าถึงได้ (Affordable premium) และ Smart appliances
ยางและพลาสติก	Zhongce Rubber, Linglong Tire (LLIT Thailand), Prinx Chengshan, Sailun Tire, Kingfa Sci. & Tech, Weimin Plastic	เสริมความแข็งแกร่งของอุตสาหกรรมยานยนต์ เครื่องใช้ไฟฟ้า และอิเล็กทรอนิกส์ในประเทศ ไทยเป็นฐานผลิตเพื่อส่งออกในภูมิภาค
เคมีและปิโตรเคมี	Wanhua Chemical, Sinochem International	เป็นอุตสาหกรรมต้นน้ำสำคัญที่เสริมความแข็งแกร่งในอุตสาหกรรมต่อเนื่อง
พลังงาน	Energy China, Trina Solar, Canadian Solar, Talesun Technology	รองรับความต้องการไฟฟ้าและพลังงานสะอาด ไทยเป็นฐานการผลิตโซลาร์เซลล์เพื่อส่งออก

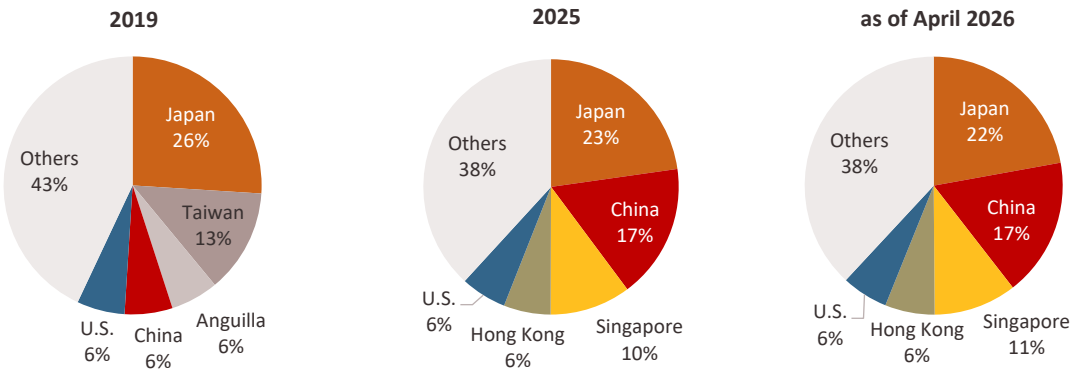
Source: BOI, DEDE, Compiled by Krungsri Research

การลงทุนจากจีนอยู่ในพื้นที่ใด

ที่ผ่านมา นักลงทุนจีนทยอยเข้ามาตั้งฐานการผลิตในนิคมอุตสาหกรรม จนกระทั่งก้าวขึ้นมาเป็นลูกค้าสำคัญอันดับที่ 2 ของนิคมอุตสาหกรรมไทย รองจากนักลงทุนญี่ปุ่น โดยสัดส่วนพื้นที่ที่นักลงทุนจีนซื้อหรือเช่าในนิคมอุตสาหกรรมไทยเพิ่มจาก 6% ของพื้นที่ทั้งหมดในปี 2562 เป็น 17% ณ เดือนเมษายน ปี 2569 (ภาพที่ 14) ขณะที่ในช่วงเดียวกัน สัดส่วนของนักลงทุนญี่ปุ่นลดลงจาก 26% เหลือ 22% สะท้อนว่าฐานนักลงทุนของนิคมอุตสาหกรรมไทยกำลังเปลี่ยนจากการพึ่งพานักลงทุนญี่ปุ่นเป็นหลัก ไปสู่การมีทั้งญี่ปุ่นและจีนเป็นฐานลูกค้าสำคัญร่วมกันมากขึ้น

ภาพที่ 14

สัญชาตินักลงทุนหลักในนิคมอุตสาหกรรมไทย

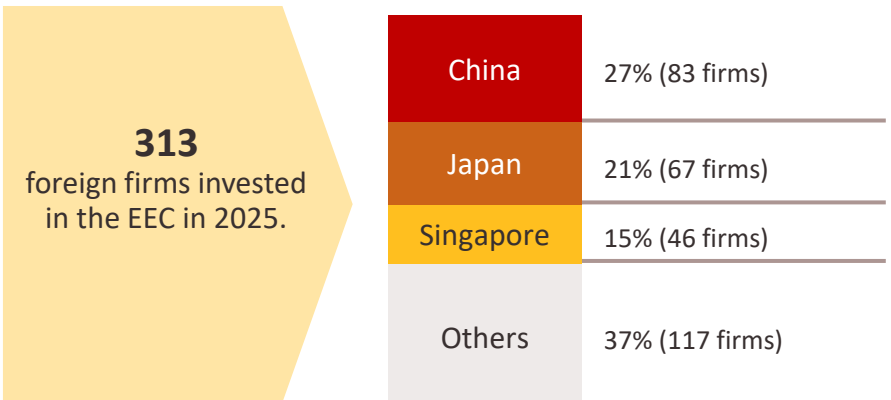
Source: Industrial Estate Authority of Thailand (IEAT) and Krungsri Research

Note: Shares are calculated based on the industrial estate land area, measured in rai, purchased or leased by investors of each nationality as of each reporting date. They do not represent each nationality's share of the total number of companies or total investment value.

ในมิติจังหวัด การลงทุนของจีนกระจุกตัวในพื้นที่ EEC **ที่ครอบคลุมจังหวัดชลบุรี ระยอง และฉะเชิงเทรา** เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่มีโครงสร้างพื้นฐานพร้อม มีสาธารณูปโภคเพียงพอ มีฐานซัพพลายเออร์หนาแน่น และเชื่อมต่อกับท่าเรือ ถนน และระบบโลจิสติกส์หลัก **โดยในปี** 2568 **ผู้ประกอบธุรกิจรายใหม่สัญชาติจีนในพื้นที่** EEC **มีจำนวนมากที่สุดถึง** 83 **ราย หรือคิดเป็น** 27% **ของผู้ประกอบธุรกิจต่างชาติทั้งหมด** 313 **รายใน** EEC ซึ่งสูงกว่าธุรกิจสัญชาติญี่ปุ่นที่ 67 ราย (21%) และสิงคโปร์ที่ 46 ราย (15%) (ภาพที่ 15)

ภาพที่ 15

ผู้ประกอบการธุรกิจต่างชาติในไทยในพื้นที่ EEC

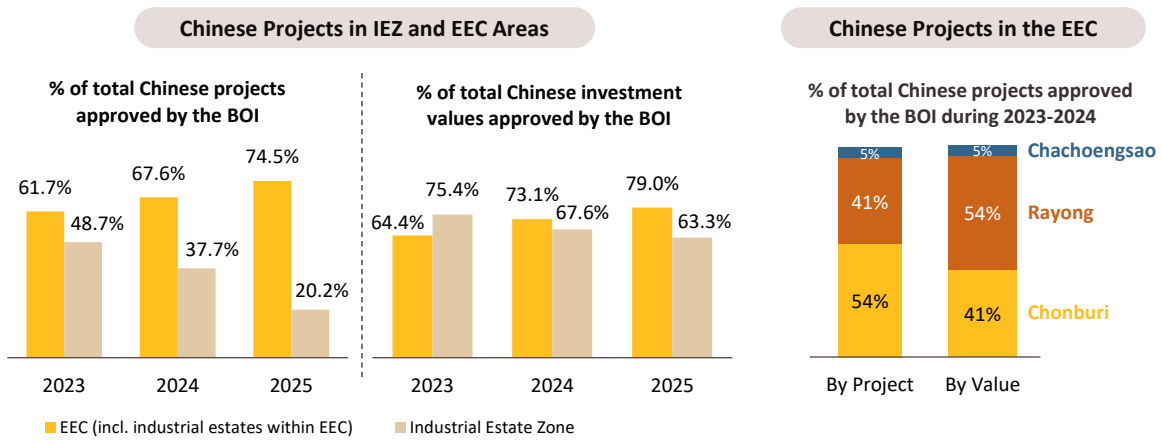
Source: DBD and Krungsri Research

ความพร้อมของระบบนิเวศอุตสาหกรรมเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ EEC เหมาะกับการตั้งฐานการผลิตและเชื่อมโยงห่วงโซ่อุปทานของบริษัทจีน โดยพื้นที่ดังกล่าวมีทั้งนิคมอุตสาหกรรม เขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษ และโครงสร้างพื้นฐานด้านขนส่ง โลจิสติกส์ และสาธารณูปโภคที่พัฒนามาอย่างต่อเนื่อง อาทิ ท่าเรือแหลมฉบัง โครงข่ายถนน ระบบไฟฟ้าและน้ำ ตลอดจนฐานผู้ผลิตชิ้นส่วนและผู้ให้บริการอุตสาหกรรมที่มีความพร้อม ปัจจัยเหล่านี้ช่วยลดเวลาและต้นทุนในการจัดตั้งและเริ่มดำเนินงาน เชื่อมผู้ลงทุนเข้ากับซัพพลายเออร์และช่องทางส่งออก รวมทั้งรองรับอุตสาหกรรมที่ต้องการสาธารณูปโภคที่มีเสถียรภาพและเครือข่ายการผลิตที่ครบวงจร อีกทั้งโครงสร้างกิจกรรมทางธุรกิจใน EEC ยังเชื่อมโยงกับกลุ่มอุตสาหกรรมที่จีนเข้ามาลงทุนโดยตรงในสัดส่วนสูง เช่น ยานยนต์ ยางและพลาสติก อิเล็กทรอนิกส์และอุปกรณ์ไฟฟ้า เครื่องจักรและอุปกรณ์ และเคมีภัณฑ์

EEC **มีบทบาทเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เพราะรองรับโครงการลงทุนจากจีนที่ได้รับอนุมัติส่งเสริมการลงทุนจาก BOI ถึงราวสามในสี่ในปี 2568** เพิ่มจาก 61.7% ในปี 2566 ขณะที่สัดส่วนมูลค่าเงินลงทุนเพิ่มขึ้นในทิศทางเดียวกันเป็น 79.0% (ภาพที่ 16) **ทั้งนี้ ระยองและชลบุรีนับเป็นฐานหลักของโครงการลงทุนจีนใน EEC** โดยในช่วงปี 2566-2567 คิดเป็นสัดส่วนประมาณ 95% ของทั้งจำนวนโครงการและมูลค่าเงินลงทุนจากจีนที่ BOI อนุมัติใน EEC **ขณะที่ในด้านโครงสร้างอุตสาหกรรม การลงทุนใหม่จากจีนใน EEC มีแนวโน้มขยับจากการประกอบสินค้าขั้นปลายไปสู่กิจกรรมต้นน้ำและกลางน้ำมากขึ้น** โดยคำขอรับการส่งเสริมฯ ครอบคลุมทั้งการผลิตชิ้นส่วน เครื่องจักร วัสดุอุตสาหกรรม และกระบวนการผลิตที่สร้างมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น ทำให้ห่วงโซ่อุปทานจีนใน EEC ครบวงจรมากขึ้น และยกระดับบทบาทของพื้นที่ในฐานะศูนย์กลางการผลิตระดับภูมิภาค (ภาพที่ 17)

ภาพที่ 16

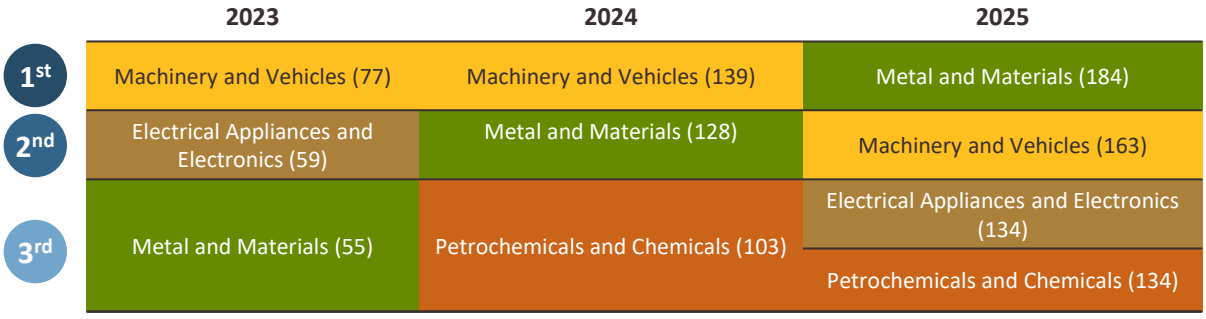
การลงทุนของจีนในพื้นที่ EEC และนิคมอุตสาหกรรม

Source: BOI and Krungsri Research

ภาพที่ 17

อุตสาหกรรม 3 อันดับแรกที่จีนยื่นขอรับการส่งเสริมการลงทุนใน EEC

(number of projects)

Source: BOI, Krungsri Research

หากเจาะลึกการลงทุนของจีนในระดับจังหวัดและอุตสาหกรรมเด่นของแต่ละพื้นที่พบว่า ระยองรองรับโครงการลงทุนขนาดใหญ่ในกลุ่มยานยนต์ไฟฟ้าและยานยนต์ขั้นสูง จากผู้ผลิตรายสำคัญ อาทิ BYD, GWM, CHANGAN, GAC AION และ Chery รวมถึงโครงการโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลของ Beijing Haoyang Cloud Data สะท้อนบทบาทของจังหวัดในฐานะศูนย์กลางการผลิตรถยนต์จีนและโครงการอุตสาหกรรมหรือดิจิทัลที่ใช้เงินลงทุนสูง **ขณะที่ชลบุรีมีการลงทุนต่อเนื่องในกิจกรรมที่เชื่อมโยงกับห่วงโซ่อุปทานยานยนต์ ทั้งแบตเตอรี่และชิ้นส่วนยานยนต์** โดยมีตัวอย่างผู้ประกอบการ เช่น Sunwoda และ SAIC Motor-CP/MG ตลอดจนโครงการโครงสร้างพื้นฐานข้อมูลของ Digitalland/GDS

อย่างไรก็ตาม เครือข่ายการลงทุนจีนกำลังขยายจากฐานหลักในระยองและชลบุรีไปยังฉะเชิงเทรา รวมถึงพื้นที่อุตสาหกรรมสำคัญนอก EEC เช่นกัน โดยฉะเชิงเทราซึ่งเป็นจังหวัดหนึ่งใน EEC รองรับโครงการผลิตวัตถุดิบสำคัญสำหรับแผ่นวงจรพิมพ์ (PCB) ของ Cheng Yi Technology (Thailand) ในกลุ่ม Shengyi Technology ซึ่งผลิต Prepreg และแผ่นทองแดงเคลือบลามิเนต (Copper Clad Laminate: CCL) ขณะที่ปราจีนบุรีเป็นฐานการผลิต PCB ของ Taihua Electronics Technology ภายในสวนอุตสาหกรรม 304 ซึ่งมีโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภครองรับอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ ส่วนกรุงเทพฯ และปริมณฑลมีบทบาทรองรับกิจกรรมด้านโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล การจัดเก็บและประมวลผลข้อมูล รวมถึงการดำเนินงานของแพลตฟอร์มดิจิทัล (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 2

ตัวอย่างกิจกรรมการลงทุนของผู้ประกอบการจีน จำแนกตามพื้นที่

Province / Area	Main sectors	Selected Chinese / China-linked players	Strategic role in Thailand
Rayong	EV assembly & advanced automotive, data infrastructure	**BYD, GWM, CHANGAN, GAC AION, Chery; Beijing Haoyang Cloud Data**	Core EEC production base for Chinese OEMs, EV, and large-scale data infrastructure
Chonburi	EV battery & components, data infrastructure, industrial park / land accumulation	**Sunwoda; SAIC Motor-CP / MG; Digitalland / GDS; Hengtu Industrial Park** *(reported land accumulation; approval status unclear)*	Supply-chain extension, from EV assembly toward battery cells, EV-related components, data infrastructure, and industrial land demand
Chachoengsao	PCB materials, data infrastructure	**Cheng Yi Technology / Shengyi Technology** *(PCB materials)*; **ByteDance / TikTok-linked data infrastructure**	EEC extension hub for PCB materials and data infrastructure
Prachinburi	PCB manufacturing, electronics	**Taihua Electronics Technology**	Selective PCB manufacturing and electronics hub outside the core EEC, supported by utility-ready industrial estates
Bangkok / Samut Prakan	Data infrastructure, digital platform support	**ByteDance / TikTok-linked data infrastructure**	Regional digital infrastructure hub for data storage, processing, and platform operations.

Source: BOI, company announcements, Reuters, Bangkok Post, The Nation, Bangkokbiznews, 304 Industrial Park, compiled by Krungsri Research
Note: Selected players include operating, BOI-approved, announced and reported projects.

ภาพรวมดังกล่าวสะท้อนว่า การลงทุนจีนในไทยกำลังขยายตัวทั้งในแนวลึกของห่วงโซ่อุปทาน และในเชิงพื้นที่ โดยครอบคลุมตั้งแต่วัตถุดิบสำหรับ PCB และวัสดุอุตสาหกรรมในขั้นต้นน้ำ แบตเตอรี่ ชิ้นส่วนยานยนต์ และแผงวงจรในขั้นกลางน้ำ ไปจนถึงการประกอบยานยนต์ไฟฟ้าและสินค้าสำเร็จรูปในขั้นปลายน้ำ รวมถึงดาต้าเซ็นเตอร์และโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลที่เป็นระบบสนับสนุนเศรษฐกิจสมัยใหม่ ทั้งนี้ EEC ยังคงเป็นฐานหลักของกิจกรรมการผลิตขนาดใหญ่ ขณะที่พื้นที่อุตสาหกรรมอื่นมีบทบาทรองรับกิจกรรมเฉพาะทางและเชื่อมโยงเข้าสู่เครือข่ายการผลิตเดียวกัน ส่งผลให้ระบบนิเวศการลงทุนของบริษัทจีนในไทยหลากหลายและครบวงจรมากขึ้น

มุมมองวิจัยกรุงศรี: แนวโน้มการลงทุนจากจีนในระยะถัดไป โอกาสและความท้าทายของไทย

แนวโน้มการลงทุนจากจีนในระยะถัดไป และนัยต่อภาคอุตสาหกรรม

วิจัยกรุงศรีประเมินว่าการลงทุนจากจีนในไทยมีแนวโน้มขยายตัวต่อเนื่องในระยะ 5-10 ปีข้างหน้า โดยมีปัจจัยผลักดันระยะยาวจากสงครามการค้าระหว่างสหรัฐฯ และจีน ภาวะกำลังการผลิตส่วนเกินในหลายอุตสาหกรรม รวมถึงอุปสงค์ภายในจีนที่เติบโตช้าลง ในขณะเดียวกัน ไทยยังมีปัจจัยดึงดูดการลงทุน จากศักยภาพในการเป็นฐานการผลิต โครงสร้างพื้นฐานมีความพร้อม มีสิทธิประโยชน์ด้านการลงทุน เชื่อมโยงกับตลาดในภูมิภาคอาเซียน มีแรงงานภาคอุตสาหกรรมที่มีทักษะ และมีเครือข่ายซัพพลายเออร์ที่สร้างมาเป็นเวลานาน ด้วยเหตุนี้ ไทยจึงมีแนวโน้มรักษาสถานะการเป็นหนึ่งในจุดหมายสำคัญของการขยายฐานอุตสาหกรรมจีนในภูมิภาคได้ แม้ต้องเผชิญการแข่งขันจากอินโดนีเซีย มาเลเซีย และเวียดนามก็ตาม

ในระยะถัดไป การลงทุนจากจีนมีแนวโน้มขยับจากการประกอบสินค้าขั้นปลายไปสู่การสร้างระบบนิเวศการผลิตที่ครอบคลุมกิจกรรมต้นน้ำและกลางน้ำ โดยเฉพาะกลุ่มยานยนต์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ที่จะยังมีบทบาทสำคัญ ผ่านการลงทุนต่อเนื่องในเซลล์แบตเตอรี่ ระบบกักเก็บพลังงาน ชิ้นส่วน EV ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ และ PCB เป็นต้น **ซึ่งจะเร่งให้เกิดการรวมตัวของอุตสาหกรรม** (Industrial agglomeration) **ในไทย โดยเฉพาะในกลุ่มอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีและเงินทุนเข้มข้น** เนื่องจากเมื่อผู้ผลิตรายใหญ่เข้ามาลงทุน จะมีโอกาสดึงดูดผู้ผลิตชิ้นส่วน วัตถุดิบ เครื่องจักร ระบบอัตโนมัติ ผู้ให้บริการโลจิสติกส์ และบริการอื่นๆ ให้เข้ามาลงทุนตาม **แนวโน้มดังกล่าวทำให้ภาคการผลิตไทยอยู่ในช่วงเปลี่ยนผ่านสำคัญ** โดยเฉพาะผู้ผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ที่ต้องปรับจากห่วงโซ่อุปทานเครื่องยนต์สันดาปภายในไปสู่ยานยนต์ไฟฟ้า และผู้ผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์แบบดั้งเดิมที่ต้องยกระดับไปสู่อุปกรณ์อัจฉริยะ (Smart electronics) นอกจากนี้ ผู้ผลิตไทยอาจต้องปรับตัวด้วยการยกระดับเทคโนโลยี มาตรฐาน และการบริหารต้นทุน ให้สอดคล้องกับข้อกำหนดของนักลงทุน เพื่อกระตุ้นให้เกิดการใช้ชิ้นส่วนและซัพพลายเออร์ภายในประเทศ (Supplier localization) มากขึ้น ซึ่งหากไทยสามารถปรับตัวได้ จะมีโอกาสเชื่อมฐานการผลิตเดิมเข้ากับระบบนิเวศอุตสาหกรรมสมัยใหม่ที่บริษัทจีนกำลังมีบทบาทนำมากขึ้นในอาเซียน

โอกาสและความท้าทายของไทย

แนวโน้มการลงทุนจากจีนที่สอดคล้องกับการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมเป้าหมายของไทย จะเป็นโอกาสของภาคอุตสาหกรรมไทย ดังนี้

- **ขับเคลื่อนอุตสาหกรรมไทยสู่การเป็นฐานการผลิตสินค้ามูลค่าสูง** โดยไทยอาจสามารถก้าวขึ้นมาเป็นผู้ผลิต PCB อันดับต้นๆ ของโลก และเป็นฐานการผลิต EV ที่สำคัญของภูมิภาค ซึ่งการเติบโตของอุตสาหกรรมเหล่านี้จะช่วยดึงดูดเงินลงทุนเพิ่มเติมจากประเทศอื่น และเอื้อประโยชน์แก่อุตสาหกรรมต้นน้ำและอุตสาหกรรมต่อเนื่องในประเทศไปพร้อมกัน

- **ยกระดับโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีและพลังงานสะอาด** โดยจีนถือว่าเป็นหนึ่งในผู้นำของทั้งสองอุตสาหกรรมนี้ สะท้อนจากการที่ธุรกิจเทคโนโลยีจากจีนขยายการลงทุนในไทยอย่างต่อเนื่อง ขณะเดียวกันธุรกิจจีนในอุตสาหกรรมอื่นๆ ต่างก็เร่งเปลี่ยนผ่านสู่การใช้พลังงานหมุนเวียนผ่านการติดตั้งโซลาร์รูฟท็อปในโรงงาน

อย่างไรก็ตาม กระแสเงินลงทุนจากจีนก็มาพร้อมกับประเด็นท้าทายหลายด้าน ดังนี้

- **การสร้างมูลค่าเพิ่มในประเทศ** จากที่กล่าวไปข้างต้น ซัพพลายเออร์จีนที่มีขนาดเล็กกว่าเริ่มเข้ามาลงทุนในไทยในกิจกรรมต้นน้ำของห่วงโซ่อุปทานแล้ว ซึ่งอาจสร้างความท้าทายแก่ผู้ประกอบการไทยที่ต้องการเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งในห่วงโซ่อุปทานจีน นอกจากนี้ ยังเกี่ยวข้องกับความเสี่ยงด้านการค้าระหว่างประเทศอีกด้วย โดยหากสัดส่วนการผลิตในประเทศไม่เพียงพอ อาจส่งผลให้สินค้าส่งออกจากไทยถูกตรวจสอบเข้มงวดขึ้นได้ ดังนั้น ไทยควรผลักดันการใช้วัตถุดิบในประเทศ ซัพพลายเออร์สัญชาติไทย และสร้างมูลค่าเพิ่มในประเทศอย่างมีนัยสำคัญ ควบคู่ไปกับการพัฒนามาตรฐานการผลิตและแรงงานให้สอดรับกับความต้องการของนักลงทุน เพื่อสร้างประโยชน์สูงสุดแก่ทุกภาคส่วน

- **การรักษาสมดุลท่ามกลางความตึงเครียดทางภูมิรัฐศาสตร์** เพื่อคงความสัมพันธ์อันดีกับทุกฝ่าย และสามารถดึงดูดการลงทุนจากประเทศอื่นๆ นอกจากจีนได้เช่นกัน

- **ความเพียงพอของพลังงานและทรัพยากร** อุตสาหกรรมที่นักลงทุนจีนให้ความสนใจ โดยเฉพาะดาต้าเซ็นเตอร์ ต้องใช้ไฟฟ้าและน้ำมหาศาล ซึ่งอาจสร้างแรงกดดันต่อความมั่นคงด้านพลังงานและทรัพยากรของประเทศ

ท้ายที่สุดแล้ว ประโยชน์สูงสุดที่ไทยจะได้รับจากเงินลงทุนจากจีน ขึ้นอยู่กับความสามารถของไทยในการจัดการกับความท้าทายต่างๆ ที่ได้กล่าวไปข้างต้น ซึ่งภาครัฐควรมีบทบาทในการบริหารความเสี่ยงด้านภูมิรัฐศาสตร์ พลังงานและทรัพยากร รวมถึงสนับสนุนให้ผู้ประกอบการไทยเข้าไปอยู่ในห่วงโซ่อุปทานจีนมากขึ้น เพื่อการสร้างมูลค่าเพิ่มในประเทศอย่างยั่งยืน

References

Board of Investment (BOI). (2026). “อิเล็กทรอนิกส์ขั้นสูง รากฐานของเศรษฐกิจยุค AI และโอกาสสำคัญของประเทศไทย”. Retrieved from BOI News - อิเล็กทรอนิกส์ขั้นสูง รากฐานของเศรษฐกิจยุค AI... | Facebook

Department of Business Development (DBD). (2026). “4 เดือน ปี 2569 ต่างชาติลงทุนในไทย 1.29 แสนล้านบาท เพิ่มขึ้นจาก 4 เดือนปี 2568 ถึง 7.15 หมื่นล้านบาท หรือ 124% จีน ลงทุนอันดับหนึ่ง 2.50 หมื่นล้าน”. Retrieved from https://www.dbd.go.th/news/23622052569

Ernst & Young. (2026). “Overview of 2025 China outbound investment”. Retrieved from https://www.ey.com/en_cn/insights/china-overseas-investment-network/overview-of-2025-china-outbound-investment

Euromonitor International. (2025). “The Rise of Chinese Brands in Southeast Asia”.

Thansettakij. (2026).“ทุนข้ามชาติเร่งติดโซลาร์รูฟท็อป ปักหมุดลงทุน 5.6 พันล้าน ดันพลังงานสะอาด”. Retrieved from https://www.thansettakij.com/sustainable/net-zero/663849

วิจัยกรุงศรี

ดร.พิมพ์นารา หิรัญกสิ

ผู้บริหารสายงานวิจัยและหัวหน้าทีมวิจัยเศรษฐกิจ

ทีมวิจัยเศรษฐกิจ

สุจิต ชัยวิชญชาติ

ผู้บริหารทีมวิจัยเศรษฐกิจมหภาค

วนิชา ดิเรกอุดมศักดิ์

นักเศรษฐศาสตร์อาวุโส

ปิยะวดี จิระศิริสุวรรณ

นักเศรษฐศาสตร์อาวุโส

ทรรศิน กลิ่นถนอม

นักเศรษฐศาสตร์อาวุโส

กฤตพร ศิริใจชิงกุล

นักเศรษฐศาสตร์

ศุภสิน อิทธิพัทธ์วงศ์

นักเศรษฐศาสตร์

วณัช บัณฑิตาโสภณ

นักเศรษฐศาสตร์

ทีมวิเคราะห์และพัฒนางานวิจัย

พูลสุข นิลกิจศรานนท์

ผู้บริหารทีมวิเคราะห์และพัฒนางานวิจัย

ณธัญอร รัตนาธรรมวัฒน์

นักวิจัยอาวุโส

นฤชยา สาตแฟง

นักวิจัย

ปริญญา มิ่งสกุล

นักวิจัย

ชณัฐฐา ธาระรส

นักวิจัย

ทีมบริหารระบบข้อมูลวิจัย

ธมณ เสริญสุขสกุล

เจ้าหน้าที่วิเคราะห์ข้อมูล

เชิดศักดิ์ ศรีชัยตัน

เจ้าหน้าที่วิเคราะห์ข้อมูล

วงศกร แก้วอุดทัง

เจ้าหน้าที่วิเคราะห์ข้อมูล

ทีมวิจัยอุตสาหกรรม

ธเนศ มหัทธนาลัย

ผู้บริหารทีมวิจัยอุตสาหกรรม

ดร.ปฏิญญา หรรษ์อิทธินันท์

นักวิเคราะห์อาวุโส (IECC Project, Petrochemicals, Refinery, Bio-Diesel, Ethanol, Plastic)

ชัยวัช โชวเจริญสุข

นักวิเคราะห์อาวุโส (Agriculture, Agri-Machinery, Fertilizer)

ณัฐชาติ วิรุฬหอัศว

นักวิเคราะห์อาวุโส (Agriculture, Food & Beverages, Restaurant, FTA)

พุทธชาด ลุนคำ

นักวิเคราะห์อาวุโส (Construction Contractors, Construction Materials, Hotels, Steel)

พัชรา กลิ่นชวนชื่น

นักวิเคราะห์อาวุโส (Real Estate)

ธรัทนล ศรีทองเติม

นักวิเคราะห์อาวุโส (Industrial Estate, Mobile Operator, Modern Trade, Mass Transit, Transportation)

ประพันธ์ ลีน้อย

นักวิเคราะห์ (Power Generation, Renewable Energy, ESG, Taxonomy)

ศุภวัฒน์ โชคสวัสดิ์ไพศาล

นักวิเคราะห์ (Automobile, Auto Part, Auto-Hire Purchase)

รพีภูมิ ลาภมาก

นักวิเคราะห์ (Electronics & Electrical Appliances, PCB, Data Center, Digital)

ฉัตรวลี เมธาสถิตย์สุข

นักวิเคราะห์ (Healthcare, Pharmaceutical, Medical Devices)